

Nimet Anık, Mehmet Taş, Kudret Göçebe, Hüseyin Düzgün.

- Çalışmalarınıza toplumdan gelen destek-katılım ne oranda?

Hüseyin Düzgün: Çalışmalarımızı geçen yıllara göre kıyaslırsak katılımın arttığını söylemek mümkün ama çok da istediğimiz düzeyde olduğunu söyleyemeyiz. Toplumun belki de yüzde 80'ni ekonomik nedenlerden bu ülkeye geldiği ve çalıştığı için, kendi eğitimsizliklerinden de kaynaklı olarak çocuklarıyla ilgileneme-

me problemi yaşıyorlar. Ben mesela matematik dersi verdiğim çocukların hiçbirinin babasını tanımıyorum. Ya kahvelerdedeler ya işlerindedeler veya matematikle ilgili de-ğiller. Bizim bu anlamda bir eksikliğimiz var. Ama bunu eğitimciler olarak kabul edersek hiç de olumlu sonuçlar almaz. Az önce sorduğunuz soruya dönecek olursak; eğer böyle devam edersek çok az sayıdaki rol model öğrenci dışında ço-

cuklarımız iyi bir üniversiteye giremeyecekler.

- Üniversiteye girme oranlarında nasıl bir durum var?

Hüseyin Düzgün: Çok az sayıda öğrencimiz var ne yazık ki. Oysa bu ülkede Türkiye'yle karşılaştırıldığında o kadar da çok imkan var ki, adeta kollanandan tutup "gelin okuyun" diyorlar. Eleştirilerimizin yanısıra çok da iyi bir eğitim sistemleri var. Ama bizim çocuklarımızda üniversiteye girme oranları kolejden sonra çok düşüyor.

Mehmet Topal: Tabii hangi üniversiteye ve bölüme girdikleri de önemli...

Hüseyin Düzgün: Benim buna yönelik ilk gözlemlerim şöyle; ilk geldiğimiz yıllarda turizm ve ekonomiydi. Fakat sonraki yıllarda tercihler hukuk-tp gibi bölümlere kaydı. Sayısı giderek artsa da bu bölümlere girenler de onbeş kişi civarındadır. İş tercihleri yavaş yavaş değişiyor diyebiliriz.

Mehmet Taş: Başarı oranları bölgelere göre de değişiyor aslında. Mesela Hackney ve Harigey'de başarı oranları gerçekten düşük. İslington'da ilerlemeler görüyo-

ruz. Ama mesela Barnett, Redbridge gibi alanlarda başarı yükseliyor. Aslında ailelerin sosyal imkanları ne kadar iyileşme gösteriyorsa çocuklarıyla ilgilenme imkanları da artıyor diyebiliriz.

- Kurum olarak ne tür ihtiyaçlarınızı var... Toplumun ne tür desteği olabilir size?

Hüseyin Düzgün: Bizim bu yönde çalışmalarımız var zaten. Biz çalışmalarımız olduğunda ilk olarak community center'lara gidiyoruz. İlk hedefimiz de bu kurumların kendi kitlelerini bizim mesleki çalışmalarımıza katmalarını sağlamak. Şunu da söyleyebiliriz; kendilerinin dışında görmedikleri bir kurum olmaya çalışıyoruz. Bu anlamda yakınlık sağlar, kendimizi iyi anlatırsak ve kurumlarımızı da çalışmalarımıza katarsak kesinlikle çalışmalarımızda da başarıya ulaşacağız. Bunun da ötesinde ben özellikle size teşekkür etmek istiyorum. Çok önemli ve faydalı bir konu yakalamışsınız; eğitim. Bununla ilgili aslında bütün gazetelerin çalışma yapması gerekiyor. Altı tane gazetemiz var ama tümünün de eğitime ayırdıkla-

nı yer çok farklı. Bu bir başlangıç olsun ve diğer gazetelere de örnek olsun diyelim.

- Kurum olarak ekonomik durumunuz nasıl?

Nimet Anık: Hepimiz burada gönüllü olarak çalışıyoruz. Yaklaşık on beş öğretmen arkadaş sürekli buradayız. Her Cuma günleri toplantılar yapıyoruz, öğrencilerin seviyelerini yükseltmek için projeler hazırlamaya çalışıyoruz vs... Fakat bizim epeyce ekonomik problemimiz de var açıkçası. Öğretmen Evi'ni geçen sene Kasım ayında açtık, ancak kiramızı sağlamakta çok zorlanıyoruz.

Mehmet Taş: Biz tabii ki toplulumuzdan destek isteriz ama projelerin hali hazırda olması, kabul edilmesidir bizim için önemli olan. Projeleri kabul ettirmekte zorluklar yaşıyoruz esas olarak. Bizim gibi bir çok gönüllü kuruluş günlerini proje hazırlamak için veriyor ama sonunda komisyon karar veriyor ve proje için gerekli parayı vermiyor. Halbuki bu projelerin onayına karar veren insanlar bu toplumların gerçek sorunlarını bilmezler. Biz biliyoruz ve projele-

rimizin çok ciddi olduğunu herkes de biliyor ama maalesef böyle bir engelle karşılaşıyoruz.

Mehmet Topal: Çok sevdiğim bir laf var; eğitim insanlara balık vermek değil balık tutmayı öğretmek olmalı. Dolayısıyla biz de bütün öğrencilere, velilere eğitim veremeyiz, bizim yapacağımız yol göstermek, rehberlik etmek olmalı, deyim yerindeyse balık tutmak olmalı.

Kudret Göçebe: Biz kendimizi iyi anlatabilmeliyiz tabii ki ama halkımız da bize kulak vermeli. Çünkü bizim sadece kendimizi iyi anlatmamız yeterli değildir. Bu bir pinpon topu gibidir. Eğer attığınız topu karşıdaki yakalamak ve sana geri göndermek istemiyorsa top ortada kalır. Destek deyince sadece maddi olması gerekmiyor. Söylediklerimizi, önerilerimizi ciddiye almak, dinlemek bile bir katkıdır. Bizim kitaplarımızı, broşürlerimizi dağıtmaktan okumaya, çocuklarına, komşularına tavsiye etmeye kadar herşey bizim için birer katkıdır ve bu anlamıyla da her türlü katkıya ihtiyacımız var.